

ftaar derfor, at det er gavnligt for Afstemningens Sikkerhed, at det er nødvendigt i visse vigtige Tilfælde — onstelig i alle Tilfælde — for Ledelsen i Thinget, at denne Bestemmelse bliver staaende, men, ganske vist, det høie Thing bestemmer selv sin Forretningsorden, og det høie Thing kan jo ogsaa bestemme, at De ikke ønsker at indtage Deres Pladser under Afstemningen, og saa er den Ting særdig. Nu har jeg forklaret min Opfattelse af den sidste Sætning i mit Forslag. Jeg veed ikke, om Forslaget under Nr. 37 er med i dette Afstnit?

Formanden (Høgsbro): Nei!

Berg: Det er altsaa blot § 38, der forbigaaes. Til § 42 har jeg tilladt mig at stille Endringsforslag. Jeg har allerede omtalt det ved Sagens 1ste Behandling, og jeg beder ærede Medlemmer skænke det Opmærksomhed endnu. „Et Medlem bør ikke uden Orlov udeblive fra Thingets Møder længer end 3 Dage i Råd.“ Saaledes hedder det jo fra gammel Tid indtil nu. Men nu vil jeg sige: Tag nu alle Medlemmerne her i Kjøbenhavn; det er endnu ikke Halvdelen af Medlemmerne i Folkethinget, men det bliver det nok, og tag dem lige overfor denne Bestemmelse: 3 Dage kan Du blive borte uden Orlov, saa kan Du se herop under det 4de Møde, bede Sekretæren om at notere Dig, og saa kan Du blive 3 Dage borte igjen. Hvad betyder det Efterfølgende om Orlov? — Jeg tager Sagen ligefrem, De kunne gjøre, som De ville — det betyder ingen Verdens Ting. Man kan opfylde Forretningsordenen, uden at han behøver at spørge hverken Formanden eller Sekretæren eller Nogen, og dog som Regel være aldeles udenfor Virksomheden. Ja, siger man saa: Det vil jo saa være hans Vælgeres Sag, i det yderste Thule maaste, i Sjælland eller andetsteds, om de ville have det saaledes. Dertil vil jeg svare: Naar de fornødne Organer ere paa den vedkommende Politikers Side, faae Vælgerne ikke Bæstede derom, og saa gaar det særdeles godt, at vi kunne passe vort Ombeede eller Virksomhed, og Næringsvei — alle vi 36 eller 37 Kjøbenhavnere her i Thinget — eller de maa jeg hellere sige — uden i mindste Maade at spørge Formanden om Orlov. Det er nu Exempel paa, hvorledes de kunne være. Jeg vil nu sige: Det er ingenlunde rettet alene eller af særligt Hensyn til, at der kunde komme saa mange Kjøbenhavnere, at det kunde blive Skik at drive Næringsdrift under Navn af Rigsdagsmand i Kjøbenhavn uden egentlig at være i Thinget. Der er Sagen i Kjøbenhavn, der hidtil

har været i Rigsdagen, som kan saares over det. Jeg angiver kun Exemplet, at saaledes kan den første Bestemmelse anvendes af dem, der bo paa Stedet, hvor Rigsdagen er sat. Men, siger man saa, den er heller ikke indført for dem, der bo paa Stedet, den kan bruges af dem, men den er indført for dem, der bo andetsteds, dem, der have lang Rejse hjem osv. Det er meget rigtigt. Den blev indført, den Gang man hverken havde Fernbane, Telegrafer eller Telefoner, i alt Fald kun lidet udbredte Telegrafledninger og ikke Telefoner, da en Mand kunde sidde i en Snebrille i en Postvogn eller tilfros eller under lignende Forhold, og det ikke blot i 3 Dage, men i Uger, uden at kunne sende Efterretning til Thingets Formand om sin Tilværelse og de Hændelser, han havde maattet undergaa. Det kan enkeltvis ske endnu, men nu er Landet iøvrigt saaledes besaaet med Telegrafforbindelser, eventuelt Telefonforbindelser, at Medlemmerne, naar deres Orlov er sluppet op, eller andre Tilfælde indtræffe, særdeles godt uden væsentlig Vanskelighed kunne telegrafisk melde Formanden deres Udeblivelse og saaledes bringe denne Sag i Orden. Vi kunne derfor godt sætte een Dag i Stedet for 3 Dage i Råd, saaledes at flige Udeblivelser gaa ind under det andet Afstnit om Orlov. Dette om Forslaget under Nr. 39. Hvad angaar Udbalgets Forslag under Nr. 40 til § 42, da staaer der i dets sidste Stykke en Forandring, som jeg ogsaa finder rimelig. Men naar der ikke bringes Noget som helst offentlig frem om, hvorledes denne Paragraf benyttes, og naar der ikke er fjerneste Straffemiddel lige overfor dem, der overtræde denne Paragraf og forlænge de 14 Dage, som de have — eller maaste ikke have — søgt Orlov om, til 14 Uger, uden at der nogenstunde, saavidt jeg veed, er indbragt Forslag til Thinget om at negte de Udeblevne Orlov, saa er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt den overhovedet er nyttig. Var det derimod saaledes, at Offentliggjørelse af tilstaaet og benyttet Orlov skulde finde Sted eller i alt Fald en Indførelse i Protokollen deraf, saa forekommer det mig, at dette vilde have noget mere Betydning som Korrektiv, som en Hjælp for Thinget til at bevare sine Medlemmer i det fælles Arbejde. Men skete dette, vilde det dog være meget ubilligt, at de, der loyalt efter Forretningsordenens Paabehynde havde anmeldt om Orlov, saaledes bleve førte til Protokols, medens de, der hverken havde opfyldt Forretningsordenens Bestemmelse eller overhovedet indladt sig paa at begrænse deres Fraværelse, men meget hyppigt bleve førte, slet ikke til noget som helst Korrektiv fra Rigsdagens Side